

Veljarafundur í Haldórsvík:

– Nei, vit kunnu ikki umvondast

Hóskvöldið var túrurin komin til Haldórsvíkar. Avhaldshúsið í bygdini var karmur um valfundin og í mun til stóddina á bygdini vóru nógv fólk møtt, men tey væntaðu ikki at nakrar atkvøður skiftu bás hetta kvöldið

SVEINUR POULSEN

Nú stýttist av álvara til valið og talið av veljarafundum fer at fækkast.

Valevnini hava fingið røðarvenjing eftir at hava verið ígjøgnum eitt valstríð, men um nakrar fáar dagar er tað so ikki meir.

Tá er liðugt, og so skulu royndirnar goymast til næstu ferð tað verður valstríð - um tey so stillað upp aftur til ta tíð.

Hóskvöldið vóru tað so veljararnir í Haldórsvík, sum skuldu leggja oyru til hvat valevnini hava at bera fram í hesum valstríðnum.

Valevnini hava avgjørt, at bara tey hava orði á veljarafundinum. Eingin tíð er

íð, so norðalagað í Sundalagnum, so er hetta ikki so lítið.

Hvadaði vóru tey so hesi fólkinu og hvat vóru tey komin fyri at hoyra?

– Bara fyri at lurta. Eg rokni ikki við, at tey hava nakad nýtt at bera fram, sigur ein av áhoyrarunum, sum situr undir liðini á mæ.

Tað skuldi annars verði gott mið at fiska í hjá einum politikara við ambítiónum.

Virksemi í Vík og Tjørnuvík er púra steindeytt. So at siga einki arbeiði.

A bryggjuni, har fyrr var fiskaarbeiði til nógv fólk, ganga fyra ella fimm mans.

Tó so úti á fjørðinum liggja nakrir alirningar og alibrúkið gevur arbeiði til

ar hiðani til Tjørnuvíkar. Varð ein tunnill gjørdur, so var farleiðin til Tjørnuvíkar bara umleið tríggjar kilometrar.

Men tað eru óivað ring útlit til tunnill til Tjørnuvíkar fyribils, hóast alt.

Tummas Arabo, heldur tó ikki tað er heilt órealistiskt, men sigur samtundis, at tað skal inn í eina raðfestingina av teimum samlaðu samferðslutreiðslunum.

– So hava teir kanska møguleika at fáa tunnillin um eini 10 ár ella so, sigur hann.

Valevnini vaknaðu

Tað skal tó sigast, at onkur hevði hug at koma við onkrum lyftum kortini.

sett av til spurningar frá veljarunum og tí verða fundirnir ofta øgliga linligir.

Tað er púra eingin futtur í.

Á seinasta fundinum í Vestmanna er tó ætlanin at broyta mannagongdina so, at tað verður møguleiki hjá áhoyrarunum at seta valevnunum spurningar.

Nógvir áhoyrarar

Eftir talinum á bilum at døma, so sá út til at nógvir áhoyrarar vóru á fundi, og tann myndin var ikki heilt skeiv.

Umleið 60 fólk høvdu leitað sær í Avhaldshúsið í Haldórsvík hóskvöldið og verður hugsað um fólkatal-

sumuleiðis 5 mans.

Annars er alt øskukalt.

Tunnill til Tjørnuvíkar

Men har koma ongi gylt lyftur.

Er tað tí teir eru vorðir meira flokksloyalir, meira realistiskir ella tora teir bara ikki at lova nakad?

– Eg veit ikki, siga síðumenninir báðir, teir hava tosað eitt sindur um tunnill millum Vík og Tjørnuvík. Tað tosið byrjaði upp undir valið í 1988, men hevur ikki verið so nógv frammi síðani, sigur síðumadurin úr Haldórsvík. Hin er annars úr Tjørnuvík.

Hvussu er vegasambandi annars?

– Tað eru fimm kilomet-

Okkurt valevni byrjaði at tosa um tunnill millum Vestmanna og Hvalvík.

Á henda hátt kann samstarvið millum hesar partar økja, eitt nú á ítróttarøkinum betrast. Vestmenningar hava ítróttarhøll og hinumegin er fítbóltsvøllur.

Men eisini lokalumboðið úr Haldórsvík, Alis Jacobsen vildi verða við á hesum fronti og hon helt tað verða rætt við eini ítróttarhøll í Sundalagnum, so skipast kundi fyri ymsum kappingum har, eitt nú flogbóltskappingum.

– Eg rokni við at tað kann gerast fyri minni enn 20 mió. krónur, segði Alis.

Edvard undirhelt

Minnist onkrar valfundir í »gomlum« døgum.

Teir plagdu at verða lívligir og ikki minst stuttligir.

Men teir fundir eg, sum blaðmaður hava verið til hesaferð, hava verið deydligir.

Tað eru minni enn so øll valevni, sum hava lætt við at bera fram røður. Soleiðis eru menniskju so ymiskt innrættaði, men onkrar er ímillum, sum dugur at taka til.

Ein teirra er Edvard Hermansen.

Hann fekk láturin at runga í avhaldshúsinum í Vík.

– Hesir menninir, sum sita her eru allir so góðir, at tá eg hyggið yvir á teir, so vænti eg at siggja veingir á rygginum á teimum, og at

teir fara á flog, segði Edvard og so flaksaði hann við ørmunum, sum ein veingjaskotin fuglur.

Hetta dæmði áhoyrarunum.

– Tað er alt ov lítið av hesum, segði síðumadurin, áðrenn hann fór út at fáa sær ein royk.

Eingin umvondur

Fundurin fór nú at halla og úti í gongini stóðu nøkur og »fingu sær frísku luft«.

Hava tit avgjørt hvønn tú atkvøður fyri?

– Ja, siga báðir við munn, og tað er eingin kjansur at umvenda okkum.

Vanliga atkvøða tey uppá Javnaðarflokkin og Sambandsflokkinn í Vík, men við seinasta val fekk Verkamannafylkingin nógvar at-

kvøður. So verður nokk ikki hesaferð.

– Eg rokni við at tað verður aftur, sum tað plagdi at verða fyrr B & C.

Seinasti røðarin hevur havt orðið og orðstýrarin við vekjaraklokkuni, Niels Petersen úr Streymnesi, sigur takk fyri góðan fundarsíð.

Men áðrenn fólk fara til húsað halda vit gamlan síð og syngja tjóðsangin. Aftaná tað er aftur tíð at fara til Havnar.

